

4) Het evenredigheidsbeginsel staat eraan in de weg dat de lidstaten, wanneer zij gebruikmaken van de hun bij artikel 3, lid 3, van verordening nr. 2988/95 geboden mogelijkheid, een verjaringstermijn van dertig jaar toepassen op de terugvordering van een onterecht uit de Uniebegroting verkregen voordeel.

(¹) PB C 346 van 18.12.2010.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 21 december 2011 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana — Italië) — Teresa Cicala/Regione Siciliana

(Zaak C-482/10) (¹)

(Nationale bestuursrechtelijke procedure — Bestuurshandelingen — Motiveringsplicht — Mogelijkheid om ontbreken van motivering in loop van gerechtelijke procedure tegen bestuurs-handeling te herstellen — Uitlegging van artikel 296, tweede alinea, VWEU en artikel 41, lid 2, sub c, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie — Onbevoegdheid van Hof)

(2012/C 49/16)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Corte dei conti — Sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Teresa Cicala

Verwerende partij: Regione Siciliana

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Corte dei conti — Sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana — Uitlegging van artikel 296 VWEU en artikel 41, lid 2, sub c, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie — Verenigbaarheid van een nationale regeling die voor de overheid in de mogelijkheid voorziet dat zij haar handelingen onder bepaalde voorwaarden niet motiveert of een niet-gemotiveerde bestuurshandeling tijdens een tegen die handeling ingestelde gerechtelijke procedure motiveert

Dictum

Het Hof van Justitie van de Europese Unie is niet bevoegd om te antwoorden op de prejudiciële vragen die hem bij beslissing van 20 september 2010 werden gesteld door de Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana (Italië).

(¹) PB C 328 van 4.12.2010.

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 21 december 2011 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Conseil d'État — Frankrijk) — Centre hospitalier universitaire de Besançon/Thomas Dutruieux, Caisse primaire d'assurance maladie du Jura

(Zaak C-495/10) (¹)

(Richtlijn 85/374/EEG — Aansprakelijkheid voor producten met gebreken — Werkingssfeer — Nationale wettelijke regeling op grond waarvan openbare gezondheidsinstellingen verplicht zijn schade te vergoeden die patiënt heeft geleden ten gevolge van gebreken van bij verzorging gebruikt toestel of product, zelfs bij ontbreken van aan deze instellingen toerekenbare onrechtmatige daad)

(2012/C 49/17)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Conseil d'État

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Centre hospitalier universitaire de Besançon

Verwerende partij: Thomas Dutruieux, Caisse primaire d'assurance maladie du Jura

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Conseil d'État — Uitlegging van artikel 13 van richtlijn 85/374/EEG van de Raad van 25 juli 1985 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der lidstaten inzake de aansprakelijkheid voor producten met gebreken (PB L 210, blz. 29) — Aansprakelijkheid van openbare gezondheidsinstellingen jegens hun patiënten — Toelaatbaarheid van nationale aansprakelijkheidsregeling op grond waarvan een slachtoffer, ook wanneer er geen sprake is van een onrechtmatige daad, vergoeding kan ontvangen voor schade veroorzaakt door producten met gebreken — Bepanking van de aansprakelijkheid van de dienstverrichter

Dictum

De aansprakelijkheid van een dienstverrichter die in het kader van een dienstverrichting, zoals de zorgverstrekking in een ziekenhuisomgeving, toestellen of producten met gebreken gebruikt waarvan hij niet de producent is in de zin van artikel 3 van richtlijn 85/374 van de Raad van 25 juli 1985 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der lidstaten inzake de aansprakelijkheid voor producten met gebreken, zoals gewijzigd bij richtlijn 1999/34/EG van het Europees Parlement en de Raad van 10 mei 1999, en daardoor schade veroorzaakt aan de dienstontvanger, valt niet binnen de werkingssfeer van deze richtlijn. Deze richtlijn verzet zich er bijgevolg niet tegen dat een lidstaat een regeling instelt als die in het hoofdgeding, die voorziet in de aansprakelijkheid van een dergelijke dienstverrichter voor de daardoor veroorzaakte schade, zelfs bij

ontbreken van een aan hem toe te rekenen onrechtmatige daad, evenwel op voorwaarde dat voor de gelaedeerde en/of voor de dienstverrichter de mogelijkheid blijft bestaan om tegen de producent een aansprakelijkheidsvordering in te stellen op grond van deze richtlijn, indien is voldaan aan de voorwaarden ervan.

(¹) PB C 30 van 29.1.2011.

Arrest van het Hof (Zevende kamer) van 21 december 2011 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Rechtbank van eerste aanleg te Brugge — België) — Vlaamse Oliemaatschappij NV/FOD Financiën

(Zaak C-499/10) (¹)

(Zesde btw-richtlijn — Tot voldoening van belasting gehouden personen — Hoofdelijk aansprakelijke derde — Stelsel van entrepot ander dan douane-entrepot — Hoofdelijke aansprakelijkheid van entrepothouder van goederen en van belastingplichtige eigenaar van deze goederen — Goede trouw of ontbreken van fout of nalatigheid van entrepothouder)

(2012/C 49/18)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Rechtbank van eerste aanleg te Brugge

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Vlaamse Oliemaatschappij NV

Verwerende partij: FOD Financiën

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Rechtbank van eerste aanleg te Brugge — Uitlegging van artikel 21, lid 3, van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB L 145, blz. 1) — Schuldenaren van de belasting — Hoofdelijk aansprakelijke derde — Nationale regeling volgens welke de entrepothouder van goederen hoofdelijk aansprakelijk is voor betaling van de belasting die verschuldigd is door de belastingplichtige die eigenaar van deze goederen is, onder een andere entropotregeling dan de douane-entropotregeling, zelfs indien de entrepothouder te goeder trouw is en hem geen fout of nalatigheid kan worden verweten

Dictum

Artikel 21, lid 3, van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag, zoals gewijzigd bij richtlijn 2001/115/EG van de Raad van 20 december 2001, moet aldus worden uitgelegd dat het de lidstaten niet is toegestaan te bepalen dat de houder van een entrepot ander dan douane-entrepot hoofdelijk gehouden is tot voldoening van de belasting over de toegevoegde waarde die verschuldigd is over een levering van goederen die vanuit dit entrepot onder bezwarende titel is verricht door de belasting-

plichtige eigenaar van deze goederen, zelfs indien deze entrepothouder te goeder trouw is of hem geen fout of nalatigheid kan worden verweten.

(¹) PB C 13 van 15.1.2011.

Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 21 december 2011 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Varhoven administrativen sad — Bulgarije) — Evroetil AD/Direktor na Agentsia „Mitnitsi”

(Zaak C-503/10) (¹)

(Richtlijn 2003/30/EG — Artikel 2, lid 2, sub a — Begrip bio-ethanol — Product gewonnen uit biomassa, met ethylalcoholgehalte van meer dan 98,5 % en niet gedenatureerd — Relevantie van daadwerkelijk gebruik als biobrandstof — Verordening (EEG) nr. 2658/87 — Gecombineerde nomenclatuur — Tariefindeling van bio-ethanol ten behoeve van accijnsheffing — Richtlijn 2003/96/EG — Energieproducten — Richtlijn 92/83/EEG — Artikelen 20, eerste streepje, en 27, lid 1, sub a en b — Begrip ethylalcohol — Vrijstelling van geharmoniseerde accijns — Denaturering)

(2012/C 49/19)

Procestaal: Bulgaars

Verwijzende rechter

Varhoven administrativen sad

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Evroetil AD

Verwerende partij: Direktor na Agentsia „Mitnitsi”

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Varhoven administrativen sad — Uitlegging van artikel 2, lid 2, sub a, van richtlijn 2003/30/EG van het Europees Parlement en de Raad van 8 mei 2003 ter bevordering van het gebruik van biobrandstoffen of andere hernieuwbare brandstoffen in het vervoer (PB L 123, blz. 42) en van bijlage I bij verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief- en statistiek nomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief (PB L 256, blz. 1), zoals gewijzigd bij verordening (EEG) nr. 2587/91 van de Commissie van 26 juli 1991 (PB L 259, blz. 1) — Uitlegging van artikel 2, lid 1, van richtlijn 2003/96/EG van de Raad van 27 oktober 2003 tot herstructurering van de communautaire regeling voor de belasting van energieproducten en elektriciteit (PB L 283, blz. 51) en van artikel 20, eerste streepje, van richtlijn 92/83/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 betreffende de harmonisatie van de structuur van de accijns op alcohol en alcoholhoudende dranken (PB L 316, blz. 21) — Product gewonnen uit biomassa, dat esters, hogere alcoholen en aldehyden bevat, een alcoholgehalte van meer dan 98 % heeft en niet is gedenatureerd — Begrip bio-ethanol — Indeling onder postonderverdeling 2207 20 00 (ethylalcohol en gedistilleerde dranken, gedenatureerd, ongeacht het gehalte) of onder postonderverdeling 2207 10 00 (ethylalcohol, niet gedenatureerd, met een alcoholvolumegehalte van 80 % of meer) ten behoeve van de heffing van accijns